

סיון: HUMAN GREATNESS**שמות כ"ד:ז'**

(ז) וַיִּקְחֵם סֵפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר-דִּבֶּר ה' נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע:

מכילתא דרבי ישמעאל, מסכתא דבחדש ה'א-ד'

רבי אומר: להודיע שבחן של ישראל, שכשעמדו כולן על הר סיני לקבל התורה - השוו כלם לב אחד לקבל מלכות שמים בשמחה...

יתרו פרק יט

יז וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת-הָעָם לְקִרְיַת הָאֱלֹהִים מִן-הַמִּחְנֶה וַיִּתְיַצְּבוּ בְּתַחְתִּית הָהָר:

שבת פח.

(שמות יט, יז) ויתיצבו בתחתית ההר א"ר אבדימי בר חמא בר חסא מלמד שכפה הקב"ה עליהם את ההר כגיגית ואמר להם אם אתם מקבלים התורה מוטב ואם לאו שם תהא קבורתכם

יתרו פרק יט

טז וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהֵיטֵב הַבֶּקָר וַיְהִי קֶלֶת וּבְרָקִים וַעֲנַן כְּבֹד עֲלֵהָר וְקַל שֶׁפָּר חֲזַק מְאֹד וַיַּחֲרֵד כָּל-הָעָם אֲשֶׁר בְּמִחְנֶה:

יז וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת-הָעָם לְקִרְיַת הָאֱלֹהִים מִן-הַמִּחְנֶה וַיִּתְיַצְּבוּ בְּתַחְתִּית הָהָר:

יח וְהָר סִינַי עֲשָׂן כְּלוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְהוָה בְּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׂנוֹ כְּעֵשֶׂן הַכֹּבֵשֶׁן וַיַּחֲרֵד כָּל-הָהָר מְאֹד:

יט וַיְהִי קוֹל הַשֶּׁפָּר הוֹלֵךְ וְחֲזַק מְאֹד מִשְׁנֵה יְדִבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל:

מלכים א פרק יט

וַיֹּאמֶר צָא וְעַמְדַת בְּהַר לְפָנַי יְהוָה וְהִנֵּה יְהוָה עֹבֵר וְרוּחַ גְּדוֹלָה וְחֲזַק מִפְּרִק הַיָּם וּמִשֶּׁבֶר סַלְעִים לְפָנַי יְהוָה לֹא בְרוּחַ יְהוָה וְאִתֵּר הָרוּחַ וְעַשׂ לֹא בְרַעַשׂ יְהוָה:

וְאִתֵּר הָרַעַשׂ אֲשֶׁר לֹא בְּאֵשׁ יְהוָה וְאִתֵּר הָאֵשׁ קוֹל דְּמָמָה דְּקָה:

בראשית רבה ט"ז

מלמד שאין תורה כתורת ארץ ישראל ולא חכמה כחכמת ארץ ישראל

אורות, אורות ישראל, ישראל ואומות העולם

ישראל בעמים, ארץ ישראל בארצות, תורת ישראל בתורות ואמונות כולן, הנם שלשה מרכזים, שאוצרות חיים ואורות עולמים גנוזים בהם להיות מזינים את כל העולם כולו, מעלים ומקדשים אותו

במדבר רבה א

וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי (במדבר א, א), לְמָה בְּמִדְבַר סִינַי

RAV SHIMSHON RAPHAEL HIRSCH

But why then is this celebration itself on so small a scale, so quiet, and restricted in the Torah to the fleeting span of but a single day? And on that day itself the celebration is marked by scarcely one positive symbol, and is expressed merely in a negative way—by abstaining from doing any work!

One day only? One quiet day? Only one quiet day for the Torah?

משך חכמה שמות יט:יז

ויתיצבו בתחתית ההר. מלמד שכפה עליהן הר כגיגית (שבת פח, א), פירוש שהראה להם כבוד ה' בהקיץ ובתגלות נפלאה עד כי ממש בטלה בחירתם הטבעי ויצאה נשמתם מהשגת כבוד ה', והיו מוכרחים כמלאכים בלא הבדל, וראו כי כל הנבראים תלוי רק בקבלת התורה

ישעיהו מה:טו

אֲנִי אֶתְּהַלֵּךְ אֶל מִסְתַּתֵּר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ:

מהר"ל גור אריה שמות יט:יז

העיקר הפירש אשר נראה פשוט כי כפה עליהם ההר כגיגית לומר אם לא תקבלו את התורה שם תהא קבורתכם לומר כי התורה היא הכרחית לקבלה ואם לא יקבלו התורה שמה תהא קבורתם וידוע כי דברים המוכרחים להיות הם חשובים במעלה יותר שאי אפשר מבלעדם ואין קיום לנמצ' בזולתם לכך כפה עליהם ההר כגיגית להודיע מעלת התורה שאי אפשר מבלעדה כלל

בראשית א:לא

וַיְרֵא אֱלֹהִים אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה-טוֹב מְאֹד וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי:

רש"י שם

יום הששי. הוסיף ה' בששי בגמר מעשה בראשית, לומר שהתנה עמם, על מנת שיקבלו עליהם ישראל חמשה חמשי תורה. דבר אחר יום הששי, כלם תלויים ועומדים עד יום הששי, הוא ו' בסיון המוכן למתן תורה

ישעיהו פרק ו הפטרת יתרו

בשנתמות המלך עזיהו ואראה את-אדני ישב על-כסא רם ונשא ושליו מלאים את-ההיכל:

שרפים עומדים | ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד בשתים | יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף:

וקרא זה אלזה ואמר קדוש | קדוש קדוש יהנה צבאות מלא כלהארץ כבודו:

ישעיהו פרק ו

וינעו אמנות הספים מקול הקורא והבית ימלא עשן:

ואמר אוילי כינדמיתי כי איש טמא-שפתים אנכי ובתוך עס-טמא שפתים אנכי יושב לי את-המלך יהנה צבאות ראו עיני:

דברי הימים ב כו: יט

ויעמדו על-עזיהו המלך ויאמרו לו לא-לך עזיהו להקטיר ליהנה כי לפהנים בני-אהרן המקדשים להקטיר צא מן המקדש כי מעלתך ולא-לך לכבוד מיהנה אלהים:

ויזעף עזיהו ובדו מקטרת להקטיר ובזעפו עס-הפהנים והצרעת זרחה במצחו לפני הפהנים בבית יהנה מעל למזבח הקטרת:

שמות יט: ה-ו

ואתם תהיו יולי ממלכת פהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל-בני ישראל:

פסיקתא דרב כהנא ד

בשעה שביקש הקב"ה לבראות את אדם הראשון נמלך במלאכי השרת א' להם, נעשה אדם (בראשית א: כו). אמרו לפניו, רבון העולמים מה אנוש כי תזכרנו וכן אדם כי תפקדנו וג' (תהלים ח: ה). אמ' להם, אדם זה שאני מבקש לבראות בעולמי חכמתו מרובה משלכם

שפתי חיים מועדים ג

ובפשטות היה נראה לכאר, אף שהיא תורת מלאכים, מכל מקום עדיין אין תורת המלאכים דומה לתורת בני אדם, וכדאיתא בלשון חז"ל "חכמתו מרובה משלכם" (בראשית רבה, י, ד) דהיינו שהחכמה הניתנת ונוצרת על ידי בני אנוש מעלתה גדולה מתורתן של מלאכים.

דרך חיים ד:א (מהר"ל)

שאל תאמר כי אדרבא, שאין ראוי שיהיה האדם עשיר בדעת ולהיות שמח בחלקו כאילו הוא עשיר, שהרי אינו עשיר, ולא ילבש בטלית שאינו שלו לומר שהוא עשיר, רק ישמח כפי עשרו אשר נתן השם יתברך אליו. ולכך מביא הכתוב שאמר "יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך", כי מאחר שאמר הכתוב "יגיע כפיך כי תאכל", מדבר במי שנהנה מיגיע כפו ומשמח בחלקו. דאם לא כן, למה אמר "יגיע כפיך כי תאכל", הוה ליה למימר 'אם משלך תאכל'. אך פירושו כאשר האדם נהנה מיגיע כפו, וזה נקרא (-זה-) שאוכל יגיע כפו, כי האכילה הזאת היינו שהוא נהנה מיגיע כפו. וזהו ששמח בחלקו, דהיינו שהוא שמח בדבר שהוא שלו. ויגיע כפו הוא שלו יותר, כאשר הגיע לו הדבר ביגיע כפו. ולפיכך הנהנה מיגיעו אין זה רק ששמח בחלקו, ואמר על זה "אשריך וטוב לך"

שיחות מוסר מאמר נו

מבואר מזה, כי על ידי גודל ההשגה וההכרה כשלעצמה, לא תתהפך מהותו של האדם ולא ישתנה במאומה, כי הגם שרואה וזוכה לחכרה נעלה ועמוקה, הרי הוא עצמו נשאר כמו שהיה במדרגתו הקודמת. ולכך אע"פ שראתה השפחה על הים

וזהו שאמרו חז"ל (מגילה ו ב): "ואמר ר' יצחק אם יאמר לך אדם וכו' לא יגעתי ומצאתי אל תאמין, יגעתי ומצאתי תאמין". מה שהאדם משיג על ידי עבודה ויגיעה, "שלו" הוא - יגעתי ומצאתי תאמין, אבל אם לא על ידי יגיעה בא לו, עליו אמרו חז"ל "לא יגעתי ומצאתי אל תאמין", היינו אף אם נדמה לכאורה שיש לו הרבה - לא יגעתי ואעפ"כ "מצאתי", "אל תאמין" - אין לזה ערך ואין בידו כלום. עבודת האדם היא לתקן את עצמו, לסלק ולשרש את הרע שבקרבו, ולהתעלות ממדרגה למדרגה, והרי הוא דומה לשדה המלאה מכשולים, שאם עמל ויגע וסיקל כל אחד ואחד מהם הרי הדרך נקיה והשדה מתוקנת, אבל אם הגביהו והעבירוהו מהכא להתם, כל הדרך זרועה מכשולים כשהיתה.

RAV SOLOVEITCHIK

וְקִדְשָׁתֶם - and prepare them. Onkelos translates this word as *prepare*. Holiness means preparation. Holiness is not a transcendental phenomenon which arrives against man's will. Man does not bear the yoke of holiness if he does not want it. Man must choose it, wait for it, yearn for it. Only then does holiness descend slowly and cleave to us.

very real. Each Jew must develop within himself the ability to experience the *Ribbono shel Olam*. Though we can neither see nor hear Him, we still must experience the Presence of God.

There is a tendency to pay lip service to this concept, but mindless recitation of this article of faith is insufficient. A Jew is required to develop within himself the ability to feel closeness with the *Ribbono shel Olam*, to see Him in every phenomenon—in historical events as well as the majesty of nature. One must perceive God not only in the miraculous, but also in natural phenomena, as well as in one's own historical destiny. (Noraos Harav, Vol. 15, pp. 35-39)

RABBI JONATHON SACKS

The desert is a place of silence. There is nothing visually to distract you, and there is no ambient noise to muffle sound. To be sure, when the Israelites received the Torah, there was thunder and lightening and the sound of a shofar. The earth felt as if it were shaking at its foundations. But in a later age, when the prophet Elijah stood at the same mountain after his confrontation with the prophets of Baal, he encountered God not in the whirlwind or the fire or the earthquake but in the kol demamah dakah, the still, small voice, literally “the sound of a slender silence.”

I define this as the sound you can only hear if you are listening. In the silence of the midbar, the desert, you can hear the Medaber, the Speaker, and the medubar, that which is spoken.

To hear the voice of God you need a listening silence in the soul...

From time to time, we need to step back from the noise and hubbub of the social world and create in our hearts the stillness of the desert where, within the silence, we can hear the kol demamah dakah, the still, small voice of God...

RAV SHIMSHON RAPHAEL HIRSCH

And thus, this still and silent day of the Torah, bare of any adornment or symbol, enters your life. Strange it is how, in all its stillness, this Day of Revelation is so impressive, in all its silence so eloquent, in spite of the absence of any symbols so full of significance; the day of “the Giving of the Law” invites you to meditate earnestly on the uniqueness of the Torah which it brought to you, and to realise the

This, then, is the final reason why the Torah rejects any symbolic expression and even any designation of Shavuoth as the Festival of Revelation. From the very beginning it should clearly be conveyed to us that the Torah, the quintessence of all that is good and precious, is not satisfied that we devote a Festival—be it a day, a week or even a month—to it. The Torah demands of us the dedication of every hour and every moment throughout the year.

God has designated the Torah to be the soul of our whole life—

מכילתא דרבי ישמעאל מסכתא דבחדש ג:כה

בַּתְּחִילִית הָהָר. "מִלְמַד שֶׁנִּתְלַשׁ הָהָר מִמְּקוֹמוֹ, וְקָרְבוֹ וְעִמְדוֹ תַּחַת הָהָר, שֶׁנֶּאֱמַר: (דְּבָרִים ד, יא) "וַתִּקְרְבוּן וַתַּעֲמִדוּן תַּחַת הָהָר"

בן יהודע על תענית ז.

ובתורה כתיב (הושע ב, כב) 'וְאֲרֻשְׁתִּיךָ לִי בְּאֲמוֹנָה' כלומר בזכות האמנה והאירוסין הוא מתן תורה כמו שנאמר (דברים לג, ד) 'מִוְרֶשֶׁה קֵהֶלֶת יַעֲקֹב

ישעיהו פרק ו

וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהִנֵּה צְבָאוֹת מִלֵּא כִלְהֲאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: ...
 וְאֶשְׁמַע אֶת־קוֹל אֲדֹנָי אֲמַר אֶת־מִי אֶשְׁלַח וּמִי יִלְדְּלֵנוּ וְאָמַר הִנְנִי שְׁלַחְנִי: ...

RABBI DR. JULIUS HIRSCH

את מי אשלח ומי ילך לנו: The singular of the first question is followed by the plural of the second. We surmise that the second includes a reference to תורה: Who will champion My cause and that of My Law? At this challenge the distant descendant of the ancestor who responded to this call uttered the same הניני to dedicate himself to the service of God: Here I am, send me! Like the שרפים who serve You with veiled faces and covered feet, I will devote all my strength to carrying out the tasks for which I will be designated.

RABBI SACKS A LETTER IN THE SCROLL

order, one that honors the "image of God" in mankind. More than the Bible is interested in the home God made for man, it is concerned with the home man makes for God. Funda-

תניא חלק ראשון; ליקוטי אמרים ל"ז

אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרֵנוּם לְבִרְכָה: "לֹא הַמְדַרְשׁ עֵיקַר אֶלָּא הַמַּעֲשֶׂה", וְ"הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם" כְּתִיב, וּמִבְּטָלִין תִּלְמוּד תּוֹרָה לְקִיּוּם מִצְוָה מַעֲשִׂית כְּשֵׁאֵי אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹתָהּ עַל יְדֵי אַחֲרִים, מִשּׁוּם, "כִּי זֶה כָּל הָאָדָם" וְתַכְלִית בְּרִיאָתוֹ וִירִידָתוֹ לְעוֹלָם הַזֶּה, לְהִיּוֹת לוֹ יִתְבָּרַךְ דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים דּוֹקָא, לְאַהֲפָכָא חֲשׂוּכָא לְנַהוּרָא, "וְיִמְלֵא כְבוֹד ה' אֶת כָּל הָאָרֶץ"

Rav Hutner's tendency toward breadth goes much further than that. In his Igeros (pg. 84), he answers a student who felt like he was split, living a double life — a life of Torah and a secular life centered around a career — and was seeking guidance. Rav Hutner answered with a metaphor: If a person has a home, and in addition he takes up residence in a hotel, he is living a double life. But if the person has a home that has two rooms, he is not living a double life, he is living a broad life. By placing it all under only one roof, there is a broad unity, not a split. "Bekhol derakhakha da'eihu — know Him in all your ways."

שמות כ:טו

וְכָל־הָעָם רְאוּ אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־הַלְפִידִם וְאֶת־קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת־הַהָר עָשָׂן וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנְעוּ וַיַּעֲמְדוּ מֵרָחֵק:

RAV EFREM GOLDBERG

Some speakers are talented at communicating ideas. They are well organized, articulate and effectively transmit the information, idea or concept. Yet as successful as these speakers are, their content remains intellectual, cognitive, and abstract. Much more rare and unusual are those speakers that are able to paint a picture with their words. Their message is so compelling and persuasive, the listener not only hears what they are saying, but sees their vision and pictures themselves living the life being described. This information doesn't remain abstract and theoretical, but is absorbed by the listener such that they can envision themselves transformed and behaving differently.

The giving of the Torah was undoubtedly an educational, pedagogic experience. Laws and rules were communicated and transmitted to a nation that was now bound to observe them. For most people law is dry, sterile, and uninspiring. Law books and statutory codes are for reference only and are grossly unexciting and monotonous. One could easily have mistaken Matan Torah as an information session, an intellectual transmission of the new laws incumbent on the people. Perhaps the Torah is telling us that this description couldn't be further from the truth.

At that fateful and faithful moment at Sinai, Hashem painted a picture for his people of a purpose-driven life, of an existence that is sacred and sanctified, of a lifestyle that is extraordinarily rewarding and spiritually

satisfying. Perhaps *V'chol ha'am ro'im es ha'kolos* means they didn't hear about 39 categories of forbidden creative labor on Shabbos, they **saw** what a Shabbos is like, they felt the serenity, tranquility and rest that Shabbos provides. They heard the laws of Shabbos but they pictured the Shabbos table filled with family and friends, they smelled the cholent and tasted the chicken soup. At Har Sinai, they didn't just hear about the detailed laws of the prohibition against stealing, they envisioned an ethical society and pictured themselves submitting honest tax returns.

Indeed, Har Sinai is the defining moment of our history not for the laws that we heard but the pictures and the images that we saw and became the vision of a lifestyle that is divinely enriching and elevating.

RABBI IMMANUEL BERNSTEIN

the festival that celebrates our receiving it. [Our Sages relate that the shofar which accompanied the receiving of the Torah at Mount Sinai was the left horn of the ram which Avraham sacrificed at the time of the *Akeidah*. They further state that the right horn of that ram is the "Great Shofar" which will sound at the time of the Mashiach. This means that the process of redemption, which will culminate with the arrival of Mashiach, actually began with the giving of the Torah at Sinai, for contained therein is everything necessary for the rectification and perfection of the world. The tools with which we elevate our lives and transform the world that surrounds us into a Godly place are to be found within the Torah we received all those years ago—and which we continue to receive each year.]